

ג א מ"י פ"ז מאלטָה
הנְּמֶלֶךְ כִּי כַּמְגָנָם
עֲשֵׂן כִּי מִזְבְּחָה קָרְבָּן
קָרְבָּן שָׁעָרָיו:
ג נ א ב מ"י פ"ז סְכָס
סְכָס כִּי כַּמְגָנָם
הַלְּכָדָה כִּי כַּמְגָנָם
וּמְתַעַּם קָרְבָּן שְׁמָן קָרְבָּן
קָרְבָּן שְׁמָן:
ג נ ב ד מ"י פ"ז מְמָה
מְמָה כִּי כַּמְגָנָם
הַשְׁמָרָה כִּי כַּמְגָנָם
הַשְׁמָרָה כִּי כַּמְגָנָם:
ג נ כ א מ"י פ"ז לְלִילָה
לְלִילָה כִּי כַּמְגָנָם
וְקִוֵּיס מְגָנָם הַלְּלִילָה כִּי כַּמְגָנָם:
בָּמְבָרֵד לְאַתְּ חָרְגָנִי: הַלְּלִילָה כִּי כַּמְגָנָם:
נִימָי הַלְּלִילָה כִּי כַּמְגָנָם
לְלִילָה מְהֻקְמָה מִמְּוֹסָה מִמְּוֹסָה
וּמְמָלֵן דָּמוֹקָה הַלְּלִילָה מִמְּוֹסָה מִמְּוֹסָה
בְּנֵד וְזַיְתָן סְכָס סְכָס
חַרְמָה כִּי כַּמְגָנָם
פְּטוּלָה גַּתְתָּה גַּתְתָּה:
סָס וְכוּי: **בְּחִירָאָה** לְאַתְּ
מְקוֹמִינָה, הַלְּלִילָה כִּי כַּמְגָנָם כִּי כַּמְגָנָם
לְלִילָה (דָּק., בָּ). כָּלְיָוִתָּה דָּעֵנוּ הַמְּמָלֵךְ
שְׁלָמִינוּ וְסָס כּוֹסָה מְכָלָה מְקוֹמָה מְקוֹמָה
וּמְתַעַּם קָרְבָּן מְמִינָה? קָרְבָּן לְרִנְגָנִי:
לְלִילָה מְהֻקְמָה בְּשֻׁרְחָוָל. כִּי כַּמְגָנָם?
וּפּוֹטָק עַמְּחָן בְּשֻׁרְחָוָל. כִּי כַּמְגָנָם?

אינו חור נתיאשו הבעלים
ה אמר מර פוקע עליהם בשער
לא פסק כמו שפסק דמי ואין
לא יהיב לה כי אית לה נמי
א קרייא ביה לא יוש ואם
אלא בעל הבית כהן אבל
תנתן לו מעות ולא משך הימנו
ז מפריש עליין לפי שאין
ז מהו דתימה אקנתה מילתה
המחלמה מעות את הכהן ואת
שבט ואת העני בבית דין ומטה
בחזקה עני עולם מאי בינויו
איכא

הנ' י' אענ'ג דלא לודיד פ' אענ'פ' של בא הראותו והעשותה לד' קון
לודידת קון נא זכי לה לאלה כהן שדי' שול' ופ' והם בבורו גורן גאנזא לאלו
ולודיד פ' כמו איש מאכו' שט' מכירוי ואילרבו' ואנו דרכ' לילן זא
ב'ן דילטליט פשאש און דילרלען זיך' און זא להוואר שאר הנימן קון ושמואל
היינרייך דהנ' אבל לשאר דוניס ולויים שאנן מכירוי אסור לששתו קון ושמואל
ס' מונהן לען על יי' אהניבן ואנער נון הון בעבונס זא אלט אונדז אונדז בעבונס
בורו האבון: תענא 'ו אליעזר קון עיקב' ואמר המלה מעתה את הבון ואת הלווי

מי ייחיב לה תרבא דידנן
טענתה חוגם בגיטין והו
דידייני ח מהני ה' נוי גיטין סה
מגשען הס ה' מלכון לדייקס סה

כ' משוו ב"ד שליח בפניו או שלא בפניו הדר
פשטה א' בין בפניו בין שלא בפניו שלחו מותם
בין בפניו בין שלא בפניו:^๖ ההוא אמר א'
לא אהינא עד תלען יומין ליהו גיטא אהא
ופסקה מברא אמר להו דאתאי חוו
דאתאי אמר שמויאל לא שמייה מתיא ההוא
דאמר להו אי לא פיסנסא לה עד תלען יומין
ליהו גיטא אול פיסחה ולא איפיסא אמר רב
יוסף מי יהיב לה تركבא דידנרי ולא איפיסא
איכא דאמרי אמר רב יוסף מיד تركבא
דידנרי בעי למיתב לה הא פיסחה ולא
איפיסא אה כמאן דאמר יש אונס בגיןין
הא כמאן דאמר אין אונס בגיןין: מותני
הimalsה מעות את הכהן ואת הלי ואות העני
להיות מפריש עליון מחלקין מפריש עליהן
בחקתו שHon קיימין ואינו הייש שמא מות
הכהן או הלי או העשיר העני מותו צרך
לטול רשות מן הירושים אם הלוון לפני ב"ד
איינו צרך לטול רשות מן הירושין: נ'ם' ואך
על נב דלא אתו לדידה אמר רב י' במכרי
כהונה ולוי ושבומאל אמר יבמזהה להם ע'י
אחרים עליא אמר הא מני ר' יוסי היא דאמר
^๗ עשו את שאינו וכבה כובח כובלו ברב לא
אמר במכרי לא קתני בשםומאל לא אמרו
במושחה לא קתני בעולא נמי לא אמרו
כחוידאה לא מוקמאין תר' כהמלוחה מעות
את הכהן ואת הלי ואות העני להו מפריש
עליהן מחלקין מפריש עליון בחקתו שהן
קיימין ופסק עמוון בשער הולן ואין בו מושם
רבנן ^๘ ואינו שבירו ומשטחו ומה ר' להזכיר

אין מפרש עליהם לפי שאין מפרשין על האבוי
הויל פשיטה הא קא ממשמע לו: אוף על פי שיש
בו מושום ריבת מאי טעמא כוון דבר לית לה
אין בו מושום ריבת ואן שביעית משפטו דיל
בא לחזור אינו חזר אמר רב פפא לא שנוי
כהן בעבב הבית אם בא לחזור חזר דתנן ^{ט' ב'}
פירות יכול לחזור בו: נתיאשו הבעליים א
מפרשין על האבוד: פשיטה לא זרכא ^{ד' דקנא}
הייא קמ"ל: תנייא ר' אליעיר בן יעקב אומר ^{ט'}
הלויב כ"ד ומתו מפרש עלייהן בחוקת אותו היי
מפרש עליו בחוקת עני ישראל ר' אחוי אומר ^{ט'}

כי מאו צד' אלייה. מי צע' צפנוי לדב' כגן זה סתום חוץ ואינו יכול לנעצם ממש צלול מלה קת ממעודרת: לנו שולץ טענה הום במנין גיטין ממיילר ה' חוקתנו נצטמעה סמייסט לכתובקען

דרכו הוגמם דרכיהם סוד וחקייניו ליה
הנתנו: יאלו גיטו. מונכחים טהומטול
לה גט על מגן זה כי היה פליפס נטה:
פ'יס. בדרכו וברכוב עלייה ריעיש
וילם מלמה נמלחה קחמו: יי' יאלו לה
דרקאנד גיטו וילם פ'יס. וכן כוון
שלו עטפה כן נמנת שולן פ'יס ועט�
שרון נון לה מומין נשים לדון מהס
יילן מונען חום תחמיין צל גע ושי
גיטו: אהו זילקה דידייניג צווי נומנט
לה. ווילם נון לו ווילם גוון דרכן פ'יס
במא צביזו נזנות ווילם הופיכעל ווילם

קמני מתני' הייפריט עליון וכיוון דלן
ממו לדייס מון ומי ליה לאלה כהן סך
מרומה איקנינה וזה חומרו וסיליך יונן
די' נמייס: המכרי פגונה. כו' לחץ
מלה' מכרוי' (מי' יט) שבס מילוי
ווקופיז דלינו גיניג למם מרומות
ועשנורות אלון נסכך וסכלך כוין
דמלת' דפסיטן טה לדלרטו ייב' להו
הכמי נאו חאל כהני דעמעיאקו וסוא
כמלה' דממו ליל'יס להי': גמולה' לנו
עו' אהאי. בקסוס פלאטוס מוסכו
לעשותו ציד יה' הובוט' הוותה ווי
במצעך זה פלפוני נוי והוח' ליא' כהן
הומו' נזרה' חברה וחוות' יה' כהן

... זוה רבר המשיטה
שומות בל בעל משה יוז
געשר ישא ברעהו לא
גש את רעהו ואת אחיו
ני קרא שטיטה לוי
דברים טו ב

גלוין השם
מן' בחידאה לא
טוקמין. עי' פלא פ"ס
ז' ור' ס' שם ואין
שביעית ממשמותו. עי'
אליה' פ"ק דמוכת קיון
תומ' ד"ה בחידאה
כבר אפ' ברבנן. עיין לעיל
ף' יג ע"ל מוק' ד"ס וגלו'

מופַף ר' ש'
פסקה מראה. הכל
אסתמינו אסימה מעוגלת
וasd שמי וויליל נבדך
בבבבות (ש). חז דוד אמר:

וְאֶתְמָתָה (ש). וא שמי
תהייה. והוא מעין ווא
לטמא מינטה גלגול וגס
בבבבות (ש). קלח פולק
קוק. וויאם (ה). דנרי.
אנס. מונטג'ו ברטון. אין

וְעַמְקָם (וְעַמְקָם) (בְּשִׁירָה). **סָלֵמֶת** מִכְרָבִי הַדָּנוֹת. **סָלֵמֶת** שְׂמָנִים וְמִלְחָמָה. **סָלֵמֶת** קְרָבָן וְמִלְחָמָה. **סָלֵמֶת** כְּנָסָתָן וְמִלְחָמָה. **סָלֵמֶת** סָמָךְ וְמִלְחָמָה. **סָלֵמֶת** מִלְחָמָה וְמִלְחָמָה. **סָלֵמֶת** טְבָלָת בְּבָבָה. **סָלֵמֶת** טְבָלָת בְּבָבָה. **סָלֵמֶת** טְבָלָת בְּבָבָה. **סָלֵמֶת** טְבָלָת בְּבָבָה.

כל הגד פרק שלישי גיטין

תורה או רשותם בהנתקען לכלכלה, הפי' כנייה מל'ן מאת ונגה מל' קדושים. לכון ל' וכנו הנתקען סחמי סחמי יונן לטראוף לטראוף וילרוף וילרוף מטעו: ל' סיטון

۱۱۷

איבא בינייהו עני בותהים. חומר ר' דלן מכך קינוי הילך חוקת עני כעריל' ואל כמו פירש הקונוסט למלגה קמנה גוי לרויים כס ואל יפליש צבאיים הילך צבאי עני יקלרין מפירס כל מוקום סדא דה' נטפק מיה מלי' מלי' צייניסו: **חניא רבי**

אבא בינויהו עני כותים "העיר העני"
אין מפרש עלין וכחה הלה במה שבדו
ורבן מא שנא למשה דעבוד תקנאה ומאי
שנא לעשירות דלא עובוד תקנאה^ט מיתה
שביחא עשירות לא שביחא אמר רב פפה
הינו דאמרי אינשי חברך מית אשר
איתהשר לא התשר: מת צrisk ליטול רשות
ובו: תניא^ט רבבי אומר ירושן שירשו ומי
איכא ירושן דלא ירתי אלא אמר ר' יוחנן
ישרשו קרע ולא שירשו כספים א"ר יונתן
הניח מלא מהט גובה מלא מחת מלא קדרום
וגבה מלא קדרום ור' יוחנן אמר א"פ איל הניה
מלא מהט גובה מלא קדרום ובכעהשה
דקטינה דאבי: ת"ר ישראל שאמר ללו
מעשר יש לך בידי אין חוששין להרומה
מעשר שב כור מעשר יש לך בידי חוששין
להרומה מעשר שבו Mai אמר אבוי
ה"ק ישראל שאמר ללו מעשר יש לך בידי
והילך דמי אין חוששין שמא עישאו הרומה
מעשר על מקום אחר כור מעשר יש לך
בידי והילך דמי וחוששין שמא עישאו הרומה
מעשר על מקום אחר א"ט ברשע עספין
דשלקי דמי ומישו ליה להרומה מעשר אלא
אמר רב בישרשיא בירה דרב אידי ה כי אמר
ישראל שאמר לבן לי מעשר לאביך בידי
הילך דמי אין חוששין שמא עישאו
הרומה מעשר על מקום אחר כור מעשר
לאביך בידי והילך דמי וחוששין שמא עישאו
אבי הרומה מעשר על מקום אחר וכי
נחשדו הברים להרומם שלא מן המוקף אלא
אמר רב אש"ה^ט ק"ב בנ ישראל שאמר ללו כך
אמר לי אבא מעשר לך בידי או^ט מעשר
לאביך בידי חוששין להרומה מעשר שבו
כיוון דלא קץ לא הוה מתקן ליה בעל הבית
כור מעשר לך בידי או כור מעשר לאביך
בידי אין חוששין להרומה מעשר שבו כיוון
דרקין תקוני תקינה בעל הבית וכי יש לו
רשות לבעה^ט בתרומות הרומה מעשר אין
אבא אלעוון נגמל הא דתניא אבא אלעוון
בן גמלא^ט אומר ונחשב לכל תרומותכם
בשתי

אחתנו ר' י"ד

העישר העני אין מפושן
לעליי וככה הלה בנה
שבדו: מ"ט דלמייה
נגבור ובנן הנקנה ומ"ט

ס א מ פ' ג' מס' ס' מינימום
ס' ב מינימום ס' ס' מינימום
ס' ג מינימום ס' ס' מינימום
[ופ' ס' מינימום ס' ס' מינימום]
[כ'] סמך ערך קדשה:
ג' מינימום ס' מינימום ס' מינימום

תוספו

ג

בשם שתרומה הנוראה ניטלה באומה. ומיהו לנו לא רק ימינו ממעשיהם
מענכם מכרומה גודלה סייעו במתכוון חיטה מהת נטה
אכלי דה מענכם הגר רחמננו ומיהו אלה במתכוון מומךך
למושיעם סחמי מומךך נאכלי למורמה גודלה לדמיונה פפרק כל קמם
בדון מן אגון כיינו מבורמה גודלה להרים דון צירעלן מפהיך
מגנוינו וסקינט ככמוג מלומם מענכם למלוממה גודלה: נז'ומו. הלא
הממסuds סחמי מומךך מפליס צהמוד לדס מענה לנו כן ליטיג'

בשתי הדרומות הכתוב מדבר אחת הדרומה גורלה ואחת הדרומה מעשר כשם שתרומה גורלה ניטלה באמוד ובמחשבה כך הדרומה מעשר ניטלה אזומה במחשבה וכשם שיש לו רשות לבעל הבית לתרום תרומה גודלה כך יש לו רשות לבעל הבית לתרום תרומה מעשר: **מְתַנֵּי**^ט – המיניה פירות להזות מפריש לעליהם הדרומה ומעשרות מועות להזות מפריש לעליהם מחלוקת פירוט לפניות עליין י. סעוך על אלו והולך טבליס מקרים דבש זו והוואר כי מילומן מחולמן פילות אקלמי נך וכן עופת ממד: ואה נגידו. סען נדקן ומלהן שחצצון: פיי וכח. גלומן טבליס סמיון כסאטמן צל אלו ואה גל גלן גירן נספחים מסס זכמיה כסחמי פליום אקלמי נספחים זכמיה אנטגונוס אומר משום רביע לאלעזר בר ניאי בשלשה פרקים בודקין את ההין בקדום של מוציאי החג ובוחזאתם סמדר ובשעת כניסה מים^ט בובוסר: **גָמ'**^ט מאי מעת לעת ר' וחנן אמר מעת לעת של בדיקה רבוי אלער בן אנטגונוס אומר משום רביע לאלעזר בר ניאי

۷۱